

За стварање такве слике несумњиво има основе ако се ослонимо на традиционалну хронологију. Али постоји (осим традиционалног) још једно објашњење тог "потопа варварства" који се наводно обрушио на Европу и Средоземље почетком Средњег века. На основу резултата примене наших метода и на основу дубоких резултата и опажања ранијих истраживача (И. Њутн, Н.А. Морозов) могуће је претпоставити да пред нама није деградација "великог наслеђа прошлости", него природно рађање европске цивилизације која је постепено створила све те научнокултурне вредности, део којих је затим, због хронолошких грешака, потиснут у прошлост, створивши у древности привидни свет и при томе оголивши неке делове Средоземља. На пример, средњовековна историја Рима, каква постоји данас, при детаљном разматрању открива изненађујуће велику количину противречности и паралела с антиком, које могу да се објасне деформисаним хронолошким схватањима. Дајемо кратак преглед средњовековне хронологије Рима (в. такође [13]) користећи монографију Ф. Грегоровијуса [41] у неколико томова.

"Од времена кад је готска држава пропала, (VI в. - А.Ф.) античко уређење Италије и Рима било је у потпуним рушевинама. Закони, споменици, чак и историјска сећања - све је било предато заборава". [41, т. 2, 3-6]. Изузимање светских хроника из историје средњовековног Рима (на пример "Историје" Тита Ливија) претворило је Рим, с гледишта савремене науке, у изузетно религиозан град. "Рим се на зачуђујући начин претворио у манастир. Метропола целог света постала је град духовних лица..." [41, т.2, 3-6]. То претварање раније "световног Рима" у "религиозни Рим" било је названо "једном од највећих и наћудноватијих метаморфоза у историји човечанства" [41, т.2, 5-6].

Важно је да на почетку средњовековног Рима имамо све оне политичке и грађанске установе које су биле власништво "античког Рима" [41, т.3]. Средњовековна сведочанства о Риму су крајње оскудна. На пример, истражујући крај VI века, познати историчар средњовековног Рима, Ф. Грегоровијус (аутор, по количини сакупљеног чињеничног материјала најзначајнијег рада [41]) пише: "Догађаји следећих година су нам непознати, јер хронике тога времена, лаконичне и исто тако нејасне као и оно само, помињу само несреће, узроковане природним стихијама и кугом." [41, т.2, 21]. О догађајима из средине IX века: "Историчар Рима из тог периода мора се задовољити анализима франачких летописаца који дају само врло оскудна сведочанства, и животописима папа који садрже скоро искључиво информације о томе која здања су подигнута и какви су били поклониS. Зато за историчара нема наде да може дати слику грађанског живота града тог времена." [41, т.3, 58]. "У папској архиви чувано је безброј црквених аката и регеста, или папских писама... Губитак тих ризница (и њихиво померање "у древност" - А.Ф.), несталих без трага у XII и XIII веку, (! - А.Ф.) довео је до тога, да се у нашим подацима о том времену појави велика и неотклоњива празнина" [41, т.3, 121]. То значи да се претежни део очуваних докумената из историје средњовековног Рима, односи на период од XI века. Кад би нам на располагању били све те регесте... нема сумње да би и историја града Рима од VII до X века (300 година - А.Ф.) била осветљена много јасније..." [41, т.3, 131, комент. 30]. Није тачно да до нас нису дошли никакви подаци из историје средњовековног Рима. Таквих података има и они чине